

Een kwestie van

goede smaak

Waar andere merken pianisten overvoeren met features en opties, kiest Korg ervoor ze te bedienen met een bijna traditioneel concept. De Korg Grandstage is uitdrukkelijk een stagepiano, maar onder de motorkap huist dan wel weer Kronos-technologie.

door Alex Buurman > alex@interface.nl

Sowieso ziet de Grandstage er heel anders uit dan de concurrentie. De zwart 'gepolitoerde' elementen van de behuizing verwijzen naar het oerconservatieve uiterlijk van concertvleugels, en de afgeronde hoeken rondom het klavier doen zelfs een beetje denken aan een B3. Om de verwijzing compleet te maken is er gewerkt met houtprint op sommige delen van de behuizing. Die rechthoekige basisvorm zorgt ervoor dat de Grandstage verhoudingsgewijs compact is. En heel slim, naast een versie met 88 toetsen, is er ook een met 73 toetsen; lichter en compacter dus.

Xtra

- korte introductie door Korg
- audiodemo's
- handleiding

INFO

- **Prijs incl.:**
Grandstage 73 (GS1-73)
€ 2.579,-
Grandstage 88 (GS1-88)
€ 2.699,-
Beide inclusief stand
- **Distributie:**
Voerman Amersfoort BV,
033 461 2908
- **Internet:**
www.voerman.nl,
www.korg.com

gelukkig wel. Daarnaast is de Grandstage voorzien van een verbluffende simpele manier om sounds te kiezen en splits en layers op het klavier aan te brengen. In principe zijn er twee secties, Keyboard en Ensemble; elk met een eigen aan/uit-knop en een eigen volumeknop. Als je ze beide activeert, heb je een layer; als je de Split-toets indrukt, heb je een keyboardsplit. Houd je de Split-toets ingedrukt en sla je een toon aan op het klavier; dan zit daar het splitpunt. De Keyboard- en Ensemble-secties hebben een eigen geluidselectie, elk verdeeld in categorieën die relevant zijn voor de betreffende sectie. Zo vind je in de Keyboard-sectie Grand, Upright, EP RD (Rhodes-achtigen) en EP WL (Wurlitzer-achtigen); en in de Ensemble-sectie Strings, Brass, Synth, Lead en wat dies meer zij.

Toch zijn de geluiden in beide secties identiek. Je hebt de keuze uit een totaal van

vijfhonderd sounds, die in de twee secties simpelweg anders geordend zijn. Je kunt dus ook twee dezelfde piano's stapelen of twee dezelfde synthsounds. Je kunt die dan ten opzichte van elkaar verstemmen. De Grandstage gebruikt vijf soundengines uit de Kronos: de SGX-2 voor akoestische piano en vleugels; de EP-1 voor elektrische piano's; de CX-3 voor de toonwielorgel-nabootsingen; de HD-1 voor de weergave van samples; en de AL-1 voor virtueel-analoge synthese. Nieuw in de Grandstage zijn de Vox en de Compact soundengines, die zorgen voor het opwekken van de typische sound van transistororgels zoals die van Vox en Farfisa; geluiden die tegenwoordig weer heel populair zijn.

Onbewoond eiland

De piano-engine SGX-2 biedt vijf prachtig

gedetailleerde concertvleugels waarvan het geluid afkomstig is van merken als – tussen ons gezegd en gezwegen, want benoemen is voor de fabrikant natuurlijk uit den boze – Steinway, Bechstein, Bösendorfer, Yamaha en Fazioli. En dan is er ook nog een variant die Grandstage Piano heet. Het is bijna niet te doen om hier een favoriet uit te kiezen, wat iets zegt over de kwaliteit van het geheel. Als je verbannen wordt naar een onbewoond eiland en je moet een willekeurige vleugel uit dit gezelschap kiezen, dan lijkt mij dat helemaal geen ramp; afgezien van het verbannen dan... Wellicht komt dat doordat de vleugelsounds heel secuur en met ontzettend veel smaak zijn gemaakt. Mét allerhande bijgeluiden, die voor de authenticiteit natuurlijk noodzakelijk zijn, maar nooit opdringerig worden. Grappig was in dit verband dat ik gaandeweg een lichte voorkeur kreeg voor 'de Bösendorfer'; een neiging die ik bij echte vleugels ook heb.

Voor de e-piano's geldt hetzelfde: zeer gedetailleerd, maar zeer subtiel. Overgangen tussen klavier- en velocity-zones zijn niet of nauwelijks waarneembaar, en bij sommige Rhodes-geluiden krijg je bij overdreven hard spel het gevoel alsof een van de klankstaafjes

zowat op breken staat. Voor Rhodes-gebruikers een bekend (en gevreesd) geluid; zeer karakteristiek dus. Opvallend is dat je voor veel van de Rhodes-sounds echt moet werken. In die zin spreken ze je techniek op een andere manier aan dan bijvoorbeeld de vleugelsounds. Aan het programmeren van deze e-piano's is dus duidelijk erg veel tijd en aandacht besteed.

Expressie

Het voert te ver om alle soorten sounds apart te bespreken. Het is in dit verband voldoende om vast te stellen dat alle sounds – uprights, strings, brass, orgels (toonwiel en transistor) en clavinetts – ronduit voortreffelijk klinken, met heel veel zorg en oog voor expressieve kwaliteiten. Dat maakt ook het layeren van sounds zeer prettig. Bijvoorbeeld een sound die je in alle stagepiano's tegenkomt: een akoestische piano gestapeld met

een elektrische (meestal LA Piano of iets dergelijks genaamd). Deze krijgt in de Grandstage een nieuwe dimensie vanwege de uitstekend doseerbare dynamiek en vooral subtiliteit. Een TB-303-sound is daadwerkelijk mono (natuurlijk), en kent een instelbare portamento-tijd; om maar wat te noemen. Per sound zijn er trouwens vier parameters die je zelf kunt instellen; nét genoeg om een sound globaal naar je hand te zetten.

Toch verdient één aspect extra aandacht (en het zou mooi zijn als Korg dit ter harte zou nemen). Voor veel van de polyfone synthsounds maakt de Grandstage gebruik van de HD-1 soundengine; de sampleplayer, oneerbiedig gezegd. Op zich klinkt dat goed, maar als je het vergelijkt met de expressieve kracht van de sounds die worden geproduceerd door de AL-1 soundengine, dan ligt daar nog wel een kans om deze stagepiano naar een nog hoger plan te tillen. Sowieso >>

De piano-engine bevat vijf prachtig gedetailleerde concertvleugels

Opvallend is dat je voor veel van de Rhodes-sounds echt moet werken

zijn de analoge synthpiano's al briljant, maar wanneer je een akoestische piano of een Rhodes dubbelt met AL-1-sound gebeuren er fantastische dingen. En als je dan toch zo'n geweldige soundengine uit de Kronos aan boord hebt, zou je er ook wat meer gebruik van kunnen maken. Dat gezegd hebbende: de AL-1 soundengine is maar 32-stemmig, wat schril afsteekt tegen de 240 stemmen die de SGX-2 weet te produceren. Dat vergt verstandig pedaalgebruik.

Doelgroep

Nu we toch bezig zijn; de masterkey-boardfuncties zijn in de Grandstage rudimentair. Over midi en usb verstuurt de Grandstage wel de nodige controllers, en die zijn wel instelbaar, maar niet per geluid. Aan program changes verstuurt de Grandstage alleen het nummer van de Favorite die je kiest. In een Favorite sla je geluidencombinaties en instellingen van de effecten op. Daarvan heb je er 64. Je kunt wel volumecommando's door middel van de controllers versturen, maar ook weer geen voorinstellingen afhankelijk van het geluid dat je kiest.

In vergelijking met de concurrentie allemaal niet zo indrukwekkend, maar het geeft meteen wel aan op welke doelgroep Korg zich met de Grandstage richt. Het lijkt me overigens sterk dat Korg dit niet op een later moment oppikt en daar in een software-update alsnog een draai aan geeft.

Het klavier is Korg's eigen RH-3; dus geen Fatar, zoals veel andere fabrikanten toepassen. Geen houten klavier, maar de actie en het toucher zijn dermate goed uitgebalanceerd dat je er als pianist meer dan prima mee uit de voeten kunt. Het is hetzelfde klavier als van de Kronos 73 en 88; iets wat deze synths bijzonder populair maakt onder toetsenisten die speltechnisch wat

SPECIFICATIES

- 73 of 88 aanslaggevoelige, gewogen hammer action-toetsen (RH3)
- polyfonie: SGX-2 (Acoustic Piano-soundengine) 60 tweevoudig stereo noten (equivalent van 240 stemmen max.), EP-1 (Electric Piano-soundengine): 100 stemmen, AL-1 (Analog Modeling-sound engine) 36 stemmen, CX-3 (Tonewheel Organ-sound engine) 128 stemmen, Vox Organ (Transistor Organ-sound engine) 100 stemmen, Compact Organ (Transistor Organ-sound engine) 100 stemmen, HD-1 (PCM-sound engine) 64 stereo noten (equivalent van 128 stemmen max.)
- opslagcapaciteit vooraf ingeladen sounds ±19GB (±32GB bij gebruik van lineaire conversie)
- 500 sounds, 64 Favorites voor gebruikersinstellingen (32 voorgeprogrammeerd)
- insert-effecten: 3-bands-eg, reverb/delay
- audio-uitgangen: xlr l/r (gebalanceerd), ¼" jack l/r (ongebalanceerd), ¼" jack stereo hoofdtelefoon
- midi-in/uit
- usb-a (externe opslag) en usb-b (midi via usb)
- pedalen: demper (herkent half indrukken), schakelaar
- afmetingen (bx dx zonder muziekstandaard): 1.311x359x140mm (88); 1.099x359x140mm (73)
- gewicht (zonder muziekstandaard): 20kg (88), 17kg (73)
- meegeleverde accessoires: netsnoer, muziekstandaard, demperpedaal (DS-1H) lessenaar, keyboardstandaard (Standard-M-SV)

veeleisender zijn. Persoonlijk vind ik dit, als het om de doseerbaarheid van dynamiek gaat, een van de plezierigste toetsenborden op de markt.

Conclusie

Het gewicht – zeker van de Grandstage 73 – is meer dan acceptabel, en de Grandstage wordt geleverd met stevig statief en een sustainpedaal dat half indrukken herkent. Ik denk dat er op dit moment geen stagepiano is die zó primair op spelen gericht is en tegelijkertijd zo'n rijke verzameling geluiden van zo'n hoge kwaliteit biedt. Het is een absolute no nonsense-oplossing voor pianisten die met

flexibele en expressieve kwaliteitssounds willen spelen, maar weinig op hebben met programmeren en al helemaal niet met externe klankbronnen. Uiteraard kun je favoriete instellingen gewoon opslaan, maar ook als je blanco begint, heb je binnen een oogwenk de meest fantastische sounds en combinaties onder je vingers. Een buitengewoon inspirerend instrument! ■

HET OORDEEL

+	• uitmuntende pianosounds • mooie, expressieve Ensemble-sounds • Kronos soundengines • doordachte en simpele bediening • compacte vormgeving
-	• beperkte masterkeyboardfuncties • beperkte bewerkingmogelijkheden

